

Η Γ' Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Ορθόδοξη Εκκλησία κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Τεσσαρακοστής τιμά ιδιαίτερα τη Μητέρα του Κυρίου μας, ψάλλοντας κάθε Παρασκευή απόγευμα την ακολουθία των «**Χαιρετισμών**». Η ακολουθία αυτή είναι πολύ αγαπητή στους χριστιανούς και οι ναοί κάθε πόλης και χωριού γεμίζουν, για να τιμήσουν την Θεοτόκο.

Παρασκευή σήμερα 29 Μαρτίου 2019 θα τελεσθεί στους Ιερούς ναούς η Τρίτη Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου που ξεκινούν με τα γράμματα Ν - Ξ - Ο - Π - Ρ και Σ.

Διαβάστε αναλυτικά το κείμενο και τη μετάφραση των Χαιρετισμών:

ΣΤΑΣΙΣΤΡΙΤΗ

N

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἄφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν παιδόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Νέα ἔκαμε Δημιουργία ὁ Δημιουργός καὶ τὴν φανέρωσε εἰς ἐμὰς τὰ πλάσματα Του. Τούτο ἐπραξε μετὰ τοῦ να γεννηθῇ ἀπὸ κοιλίας, ἡ ὁποία δὲν γνώρισε ἀνδρικό σπέρμα, καὶ μετὰ τοῦ να διατηρήσῃ αὐτὴ παρθενικὴ καὶ ἀδιάφθορη, ὅπως ἦταν καὶ προηγουμένως, ἔτσι ὥστε ἐμεῖς, βλέποντας τὸ θαῦμα, να ὑμνήσουμε τὴν Παρθένο, βοῶντας πρὸς αὐτήν:

Χαίρε που εἶσαι τὸ ἀφθαρτὸ καὶ ἀμάραντο ἄνθος χαίρε, Εσύ, που εἶσαι ὁ στέφανος τῆς παρθενίας.

Χαίρε, Εσύ, που μας δίνεις μία λαμπρὴ εἰκόνα τοῦ πως θα ζούμε μετὰ τὴν ἀνάστασι, χαίρε, Εσύ, που (μετὰ τὸν δικό σου ἀσπίλο βίον) μας φανερώνεις τὸν βίον τῶν Ἀγγέλων.

Χαίρε, δένδρον, γεμάτο ἀπὸ λαμπροῦς καρπούς, ἐκ τῶν ὁποίων τρέφονται οἱ πιστοί χαίρε, δένδρον εὐσκίο, κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο εὐρίσκουν πολλοί (ἀναπαυτική) σκιά.

Χαίρε, Εσύ, διότι κυοφορεῖς ὁδηγὸν γιὰ τοὺς πλανεμένους (στὰ σκοτάδια τῆς πλάνης) χαίρε, Εσύ, διότι γεννᾷς ἀπελευθερωτὴ γιὰ τοὺς αἰχμαλώτους (εἰς τὸν διάβολον).

Χαίρε, Εσύ, που ἱκετεύεις (ὑπὲρ ἡμῶν) τὸν Δίκαιον Κριτὴ χαίρε, Εσύ, που ἐξ αἰτίας τῶν ἱκεσιῶν σου δίνεται στοὺς πολλούς, πού φταίνει, ἡ συγχώρησις.

Χαίρε, Εσύ, που εἶσαι στολὴ ὅσων στεροῦνται παρρησίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ (ἐξ αἰτίας τῶν ἀμαρτιῶν τους) χαίρε, Εσύ, τῆς ὁποίας τὴ στοργὴ ποθοῦμε

περισσότερο από κάθε άλλο πράγμα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ξ

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες·
διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος
ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Επειδὴ εἶδαμε την ξένην και παράδοξο γέννηση του Κυρίου, ας αποξενωθούμε από το κοσμικό φρόνημα και από τις υλικές μέριμνες, και ας μεταθέσουμε την σκέψη μας εις τον ουρανό. Διότι γι' αυτό το λόγο ο υψηλός Θεός χαμήλωσε και παρουσιάστηκε στη γη ως ταπεινός άνθρωπος, επειδὴ ακριβῶς ἤθελε να ἐλκύσει προς το ὕψος του ουρανοῦ ἐκείνους, οι οποίοι (Τον πιστεύουν και) αναφωνοῦν γι Αυτόν:

Αινεῖτε τον Θεό.

Ο

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος·
συγκατάβασις γὰρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου
θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ· χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφείμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις! χαῖρε δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας· χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο (Υιός και) Λόγος (του Θεού), τον Οποίο κανένας τόπος δεν μπορεί να χωρέσει , ήταν ολόκληρος εδώ στη γή (ενωμένος με την ανθρώπινη φύση που προσέλαβε) αλλά ουδόλως απουσίαζε και από τον ουρανό. Αυτό συνέβαινε, διότι η ενανθρώπιση του Λόγου δεν αποτελούσε μετάβαση του Θεού από τον ένα τόπον (τον ουρανό) εις τον άλλον (την γην), αλλά μίαν συγκατάβαση και ταπείνωση, την οποίαν μόνον ο Θεός μπορούσε να κάνει. Η συγκατάβαση δε αυτή πραγματοποιήθηκε με το γεγονός, ότι ο Κύριος (έγινε άνθρωπος και) γεννήθηκε από μία Παρθένο αφοσιωμένη εξ ολοκλήρου εις τον Θεό, η οποία ακούει να της λέγουν (τώρα) αυτά τα (εγκωμιαστικά) λόγια:

Χαίρε, Εσύ, που χώρεςες (εις την κοιλία σου) τον Θεό, τον Οποίον δεν χωρεί ουδείς τόπος χαίρε, Εσύ, που είσαι η θύρα (δηλαδή όργανον πραγματοποιήσεως) του σεπτού μυστηρίου (της ενσάρκωσης του Θεού).

Χαίρε, Εσύ, την οποία οι άπιστοι ακούνε όλο αμφιβολία, επειδή δεν πιστεύουν ότι από Εσένα γεννήθηκε ο Θεός) χαίρε, Εσύ, για την οποία οι πιστοί καυχώνται με πεποίθηση βαθειά.

Χαίρε, άρμα πανάγιο Εκείνου, ο Οποίος κάθεται επάνω εις τα Χερουβείμ χαίρε, υπερτέλειε τόπε κατοικίας Εκείνου, ο Οποίος κάθεται επάνω εις τα Σεραφείμ.

Χαίρε, Εσύ, που ένωσες τα αντίθετα (την γη με τον ουρανό) χαίρε, Εσύ, που συνδυάζεις παρθενία και εγκυμοσύνη.

Χαίρε, Εσύ, διά της οποίας συγχωρήθηκε η παράβαση του (Αδάμ) χαίρε, Εσύ, δια της οποίας άνοιξε ο Παράδεισος (τον οποίο είχε κλείσει η αμαρτία των πρωτοπλάστων).

Χαίρε, Εσύ, που είσαι το κλειδί της Βασιλείας του Κυρίου, χαίρε Εσύ, που είσαι η ελπίδα για όλους εμάς, ότι θα απολαύσουμε τα αιώνια αγαθά.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Π

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον· ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλούϊα.

Όλα τα τάγματα των Αγγέλων, Κύριε, κατελήφθησαν από έκπληξη και θαυμασμό εμπρός εις το μέγα γεγονός της ενανθρωπήσεως Σου (συνέβη δε αυτό,) διότι

έβλεπαν Εσένα , που είσαι απλησίαστος ως Θεός, να έχεις γίνει άνθρωπος ευκολοπλησίαστος από όλους τόσο, ώστε να ζεις μαζί με εμάς και να ακούς από όλους τούτο

Αινείτε τον Θεό.

P

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τό, πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὁλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτῆρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Στη δική σου περίπτωση, ὦ Θεοτόκε, βλέπουμε τους ρήτορες, οι οποίοι σε άλλα θέματα ομιλούν χωρίς να τελειώνουν, να μένουν σαν ψάρια άφωνοι. Διότι τους είναι αδύνατο να εξηγήσουν πως και Παρθένος μένεις και να γεννήσεις μπόρεςες . Εμείς όμως (πιστεύοντας ακράδαντα και μη ζητώντας δια της λογικής μας να εξηγήσουμε τα ακατάληπτα έργα του Θεού,) θαυμάζουμε το μυστήριο και αναφωνούμε σε Εσένα με πίστη:

Χαίρε, Εσύ, που έγινες το σκεύος της σοφίας του Θεού (διότι εις σε τελέσθησαν τόσα απερινόητα μυστήρια) χαίρε, Εσύ, που έγινες το θησαυροφυλάκιον των προαιωνίων σχεδίων Αυτού.

Χαίρε, Εσύ, που αποδεικνύεις ανόητους τους φιλοσόφους χαίρε, Εσύ, που φανερώνεις ότι οι τεχνολόγοι δεν έχουν λογικήν.

Χαίρε, διότι εξ αιτίας σου απεδείχθησαν μωροί οι φημισμένοι ως ακαταμάχητοι διαλεκτικοί. χαίρε, διότι εξ αιτίας σου εξαφανίσθηκαν οι μυθολόγοι.

Χαίρε, Εσύ που διαλύεις τα περίτεχνα λογικά κατασκευάσματα των Αθηναίων (δηλαδή των φιλοσόφων) χαίρε, Εσύ, που γεμίζεις τα (πνευματικά) δίκτυα των ψαράδων (των μαθητών δηλαδή του Χριστού).

Χαίρε, Εσύ, που μας ανασύρεις από τον βυθό της (περί του αληθινού Θεού) αγνοίας. χαίρε Εσύ, που φωτίζεις πολλούς με θεία γνώσιν.

Χαίρε, Εσύ, που είσαι το (ασφαλές) πλοίο για όσους θέλουν να σωθούν χαίρε, Εσύ, που είσαι ο λιμήν αυτών που διαπλέουν το πέλαγος της ζωής.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Σ

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὅλων Κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἀλληλούϊα.

Επειδὴ Αὐτός που (δημιούργησε και) στόλισε τα πάντα θέλησε να σώσει τον κόσμο, ἦλθε εἰς αὐτό κινούμενος ἀπὸ τὴν ἰδίαν Του θέληση και ἀγάπην και ἐνῶ ὡς Θεός, ἦταν Βασιλεύς και Κύριος, ἐγίνε χάριν ἡμῶν ὁμοῖος με ἡμᾶς, δηλαδή ἄνθρωπος. Ἐτσι λοιπὸν καλώντας σε σωτηρία τοὺς ὁμοίους Του (εμᾶς δηλαδή τοὺς ἀνθρώπους,) μέσω του ὁμοίου (τῆς ἀνθρώπινης δηλαδή φύσης Του), ἀκούει (τώρα) ἀπὸ ὅλους, ὡς Θεός πού εἶναι, τούτον τον ὕμνο:

Αἰνεῖτε τον Θεό.